

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1537-ҳадис

1537 - وَعَنْ سُفِيَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ حَدَّثَنِي بِأَمْرٍ أَعْنَصُمُ بِهِ، قَالَ: «فُلَنْ رَبِّيَ اللَّهُ، ثُمَّ اسْتَقِمْ»، قَلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ مَا أَحْوَفُ مَا تَخَافُ عَلَيَّ؟ فَأَخَذَ بِلِسَانِ تَفْسِيهِ ثُمَّ قَالَ: «هَذَا». رَوَاهُ التَّرمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ [2410].

1537. Суфён ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Эй Аллоҳнинг Расули, менга бир ишни айтингки, уни маҳкам ушлайин», дедим. У зот: «**Роббим Аллоҳ**», дегин-да, сўнг шунда мустақим бўл», дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, мен учун энг қаттиқ қўрқадиган нарсангиз нима?» деб сўрадим. У зот тилларини ушлаб, сўнг: «**Мана бу**», дедилар».

Имом Термизий ривоят қилиб, ҳасан, саҳиҳ ҳадис, дедилар.

Манба: hadis.islom.uz

